

תפ"ח 35703/10/14 - ואיל קעיק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 35703-10-14 מדינת ישראל נ' קעיק(עציר)

בפני	כבוד סגנית הנשיא, השופטת לורן- אב"ד
	כבוד השופט דותן
	כבוד השופטת עטר
המבקש	ואיל קעיק
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. נגד המבקש (להלן: "**הנאשם**") הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת רצח של מנהל בית הספר "עמל" בטייבה, מר יוסף חאג' יחיא ז"ל (להלן: "**המנהל**").
 2. לפנינו בקשה לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו-1996, לעיין מחדש בהחלטת בית משפט זה מיום 2/2/2015 שהורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו, ולאחר שקבע קיומן של ראיות לכאורה.
 3. הנאשם טוען כי יש לבחון מחדש את ההחלטה לפיה קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו בעבירה המיוחסת לו. נטען כי הראיות שהובאו במהלך שמיעת המשפט הביאו לכרסום משמעותי בראיות לכאורה וכי הראיות שנתרו אינן מגלמות סבירות להרשעה ואין די בהן כדי להותיר את המבקש במעצר עד תום ההליכים.
 4. הבקשה הוגשה לאחר שנשמעה בפנינו פרשת התביעה כולה. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם ונחקר חקירה נגדית במשך מספר ישיבות. כמו כן העיד מומחה מטעם ההגנה ונתרה חקירתו הנגדית של מומחה נוסף מטעם ההגנה, מר ז'טלני, שחוות דעתו כבר הוגשה גם לעיונו. הדיון קבוע ליום 13/10/2016 ובאותו מועד אמורה להסתיים פרשת ההגנה.
 5. נקדים ונאמר כי בהיותנו המותב ששומע את הראיות בתיק, בחינת הדברים נעשתה בזהירות רבה ובהתחשב במסגרת המצומצמת של הבקשה לעיון מחדש בתשתית הראייתית.
- עוד נציין כי ההלכה הינה שלצורך עיון מחדש במעצר עד תום ההליכים בטענה לכרסום ראייתי, יש להראות כי בתשתית הראייתית חל "מהפך ראייתי", "כרסום מהותי ומשמעותי", "שינוי דרמטי", כי "הקערה נהפכה כליל על פיה", כי השינויים הם כאלה "שמוטטו את ראיות התביעה" וכיוב' (ר' בש"פ 8216/13 **ערן אוחיין**,

עמוד 1

31.1.14, והאסמכתאות המפורטות שם).

החלטת המעצר נושא בקשה זו

6. הראיה העיקרית שנבחנה בהליך המעצר והינה נושא לדיון בבקשה זו, הינה סרטון המנציח את הרוצח הנראה רעול פנים, לבוש בגדים כהים, מעיל כהה גדול וארוך וכפפות בהירות. הרוצח נראה רץ בחצר בית הספר לתוכו, מגיע ללשכת מזכירת המנהל ולאחר מכן יוצא בריצה חזרה ומחוץ לבית הספר. עיון בהחלטת כב' השופטת בוסתן מעלה כי מסקנתה בדבר קיומן של ראיות לכאורה, לפיהן דמות הרוצח הנראה בסרטון הינו הנאשם, מבוססת על מספר ראיות נסיבתיות וכן ראיה ישירה של זיהוי הנאשם כמי שביצע את הרצח על ידי מזכירת המנהל כיפאיה.

כך צוין בהחלטה כי הראיות המשמעותיות הינן:

- א. קיומו של מניע לנאשם אשר הביע את כעסו על המנהל בהזדמנויות שונות;
- ב. חוות דעתו של ד"ר דבי לפיה תבנית ההליכה של הרוצח בסרטון שהוצג לפניו המתעד את הרוצח, מתאימה לתבנית ההליכה של הנאשם הסובל מעיוות וארוס של הברך והגבלה בתנועת כף רגל ימין. עוד קבע ד"ר דבי כי לאחר צפייה בתבנית ההליכה של אחיו של הנאשם (נאשד), הוא אינו סובל מעיוות וארוס ושלל את האפשרות שהוא הרוצח שנצפה במצלמות;
- ג. סימני הזיהוי של רכב הסובארו, צוין כי ישנם 8 סימנים ייחודיים שיש בהם כדי להוביל למסקנה שהרכב הנראה במצלמות האבטחה יוצא מחניית ביתו של הנאשם, מגיע לאיזור בית הספר ולאחר מכן נצפה חוזר מבית הספר לחניית ביתו של הנאשם, בלוח הזמנים הרלבנטי לביצוע הרצח - הינו הרכב של הנאשם;
- ד. הרחקת הנאשם מהסובארו ושתיקתו בחקירה, בהחלטה צוין כי למארג הראיות הנסיבתיות מצטרפת שתיקתו של הנאשם ונסיונם של כל בני המשפחה להרחיק אותו מרכב הסובארו;
- ה. בסרטוני האבטחה המתעדים את רכב הסובארו, נראים כתמים לבנים באיזור הידיים האוחזות בהגה ונקבע כי קיימות ראיות לכאורה שמדובר בכפפות הבהירות שניראו בידי הרוצח בסרטון. נקבע כי לא הוצג שום הסבר אחר אפשרי לכתמים אלה;
- ו. לשלל הראיות הנסיבתיות הללו, נוסף הזיהוי של הרוצח כנאשם על ידי כיפאיה. בהחלטה הפנתה כב' השופטת בוסתן לאמור בתמליל אמרתה של העדה אשר זיהתה את הנאשם על פי הליכתו הייחודית וזיהוי זה כך נקבע מתיישב עם חוות דעתו של ד"ר דבי ובמיוחד עם הראיות המלמדות שהרכב בו הגיע הרוצח לבית הספר וחזר ממנו, הוא רכב השייך לנאשם.

טענות ב"כ הנאשם

7. בבקשה שלפנינו נטען כי לצורך דיון זה, מסכימה ההגנה כי קיימות ראיות לכאורה בכל הנוגע לזיהוי רכב הסובארו הנראה במצלמות האבטחה, כרכבו של הנאשם.

יחד עם זאת, נטען כי הראיות הנוספות עליהן הסתמך בית המשפט בהחלטת המעצר, שיש בהן כדי לזהות את הנאשם כמי שביצע את הרצח, כורסמו באופן משמעותי במהלך שמיעת הראיות.

8. כך נטען כי בשונה מקביעתו של בית המשפט באשר לזיהוי הנאשם כרוצח ע"י כאפיה, היא העידה בבית המשפט וציינה במפורש כי לא זיהתה את הנאשם, אלא כי הניחה כי מדובר בנאשם נוכח הבנתה כי מי שאיים קודם לכן על המנהל (הנאשם יחד עם בניו) הוא גם מבצע הרצח. כלשונה: **"כשיש מישוה שבא ואיים אז יש מישוה שבא והורג"** (עמ' 56 לפרו' שו' 11).

ובהמשך השיבה לשאלת הבהרה של בית המשפט: **"אני לא ראיתי את וואהל כי הוא היה רעול פנים. איך אני אניד שזה הוא. אבל כמו שאמרתי מי שאיים הוא רצח"** (עמ' 64 לפרו' שו' 20). בחקירה החוזרת העידה כאפיה כי לא זיהתה את הנאשם (עמ' 65 לפרו' שו' 14).

9. אשר לחוות דעתו של ד"ר דבי עליה הסתמך בית המשפט בכל הנוגע לקביעת זיהויו של הנאשם כרוצח על פי תבנית ההליכה שלו, נטען כי לאחר שמיעת הראיות מצויה כנגד חוות דעת זו, חוות דעתו ועדותו של ד"ר גבעון, וכן חוות דעתו של ד"ר ז'טלני.

10. מסלול הריצה של הרוצח ומהירות הריצה אינן במחלוקת בין הצדדים (כ-240 מטר, כולל 20 מדרגות לכל כיוון, במהירות ממוצעת של 9 קמ"ש לכיוון בית הספר, ובמהירות ממוצעת של 10.6 במסלול הבריחה לאחר הרצח). נטען כי נוכח מצבו הרפואי של הנאשם והגבלותיו כעולה מהתיעוד הרפואי, הרי קביעתם של מומחי ההגנה בדבר העדר יכולת של הנאשם לרוץ מרחק כזה, הכולל עלייה וירידה של מדרגות רבות, ובמהירות כמוסכם ע"י הצדדים - מכרסמת באופן משמעותי בעדותו של ד"ר דבי אשר לא בדק את הנאשם ואשר לא עומת עם המרחק, המהירות ומספר המדרגות שעלה הרוצח. כל שציין באופן כללי כי הנאשם מסוגל לרוץ למרחק קצר או להלך במהירות כפי שהדבר מתועד בסרטון מצלמת האבטחה.

11. באשר לשאר הראיות הנסיבתיות, נטען כי הן כורסמו ונחלשו במהלך שמיעת הראיות, ומכל מקום אין בהן כשלעצמן כדי לקבוע קיומן של ראיות לכאורה בהעדר אותן ראיות שהביאו למסקנה בדבר זיהוי פיזי של הנאשם כמבצע הרצח בשלב הדיון בראיות לכאורה.

תשובת המאשימה

12. בתגובת המשיבה לבקשה נטען כי ראיות המאשימה לא רק שלא כורסמו במהלך שמיעת הראיות, אלא אף חוזקו והתעצמו.

כך נטען כי בכל הנוגע למניע לביצוע הרצח, מניע זה הוכח, במהלך שמיעת הראיות כמניע חריף נגד המנוח באמצעות עדים (נאדר עווידה, פאדי ג'אברה), והתבטאות של הנאשם בראיון ב"טייבה נט".

13. בכל הנוגע לזיהוי על ידי כיפאיה, נטען על ידי המאשימה כי העובדה שהעדה קישרה בין אירוע

האיומים לאירוע הרצח לא מהווה כרסום בעדותה וכי כלל אמרותיה במשטרה מצויות בפני בית המשפט, לרבות האמירות שלה כי מצאה דמיון רב בין הנאשם לבין הרוצח לפי מבנה גופו ואופן הליכתו.

14. באשר לחוות דעתם של המומחים בהתייחס לתבנית ההליכה, נטען ע"י המאשימה כי עדותו של ד"ר דבי בבית המשפט העצימה את משקל חוות דעתו ואת תוקפה הראייתי תוך שהוא מציין בזירות כי הוא מעריך את מידת הדמיון בין הנאשם לעומת הדמות בסרטון הרצח מעל ל-70%.

15. מנגד, נטען כי חוות דעתו של ד"ר גבעון מומחה ההגנה, קרסה במהלך חקירתו בבית המשפט ובסופו של יום חזר בו מהאמור בחוות דעתו ואישר שלדמות הרוצח יש עיוות וארוס. עוד נטען כי קביעותיו של ד"ר גבעון ביחס למהירות הריצה המקסימלית של הנאשם, לא מבוססות על הערכה מקצועית וגם אם ישנה מחלוקת בין המומחים בעניין אין בכך כדי להוות כרסום בראיות. מה עוד שביחס לבדיקת המבקש בסימולצית מהירות הריצה, מדובר בבדיקה שלנאשם יכולת לבצע מניפולציה, שכן הוא זה שקובע מהי המהירות המקסימלית שהוא יכול לרוץ בה, ובדיקה זו משום מה, לא תועדה בוידאו.

אשר לחוות הדעת של ד"ר ז'טלני, זו טרם עברה את שלב החקירה הנגדית.

16. באשר לזיהוי רכב הסובאר שנראה במצלמות האבטחה כרכבו של הנאשם, נטען כי מדובר על פי החלטת המעצר בראיה נסיבתית מרכזית, כאשר כיום מסכימה ההגנה כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת זהות זו של הרכב. במובן זה, כך נטען, עוצמת הראיות לכאורה רק התעצמה.

17. באשר לכפפות הלבנות העטויות על ידי הרוצח במהלך הרצח, נטען כי קיומן של נקודות לבנות על ידו של נהג הרכב שנמלט מהזירה בחודשי הקיץ, מהוות ראיה ישירה הקושרת את הרוצח לרכב הסובאר הנ"ל.

18. עוד נטען ע"י המאשימה כי העדים השונים במהלך המשפט, שללו כל שימוש ברכב ביום האירוע ואף הנאשם עצמו בעדותו בבית המשפט לא טען לשימוש של אדם ספציפי ברכבו ביום הרצח.

19. אשר לעדוּתו של הנאשם בבית המשפט, נטען כי היא רצופה שקרים וסתירות ומחזקת את התשתית הראייתית. הנאשם שמר על זכות השתיקה ונמנע מכל שיתוף פעולה עם חוקרי המשטרה, הגם שנעצר שעות ספורות לאחר הרצח ונמנע מלמסור כל טענת אליבי. טענה כזו עלתה לראשונה בעדותו בבית המשפט כשציין שהיה בבית. גרסה כבושה זו, כך נטען, בשילוב עם היעדר מהימנות הנובעת משקרים וסתירות בנושאים מהותיים, מחזקת את מארג הראיות נגד המבקש מעבר למה שנקבע בהחלטת המעצר.

ההכרעה

20. לאחר שעיינו בהחלטת כב' השופטת בוסתן מיום 2/2/2015 שקבעה קיומן של ראיות לכאורה, עיינו בבקשה בכתב לעיון חוזר, תגובת המאשימה בכתב, שמנו לנגד עינינו את הראיות שהובאו לפנינו עד כה, לרבות חוות דעתו של ד"ר ז'טלני אשר טרם עברה את כור ההיתוך של החקירה הנגדית ושמענו

את טיעוני הצדדים בעל פה - לא שוכנענו כי הראיות עליהן הסתמכה כב' השופטת בוסתן בקביעתה, כורסמו באופן המצדיק על פי ההלכה הפסוקה, קביעה כי מדובר ב"מהפך ראייתי" אשר מצדיק קבלת הבקשה שלפנינו.

21. ב"כ הנאשם, בהגנותם, מסכימים כי קיימות ראיות לכאורה המלמדות כי רכב הסובאר הנראה בסרטוני האבטחה, הינו הרכב הנכנס לחניית ביתו של המבקש לאחר הרצח והינו רכבו של המבקש. יצוין כי מדובר ברכב הנראה זמן קצר ביותר לפני הרצח חולף ונוסע לעבר המקום ממנו הגיע הרוצח לבית הספר ושניות ספורות לאחר הרצח נראה הרכב יוצא מהמקום שלכיוונו ברח הרוצח. מדובר בראייה מרכזית וחשובה אף כי ברי שאין צילום של דמות הרוצח הנכנסת לרכב או יוצאת מתוכו.

22. בשלב זה אין כרסום כנדרש בבקשה שלפנינו, בקביעה באשר לזיהוי הכתמים הלבנים הנראים בידי נהג הרכב האוחז בהגה, ככפפות לבנות, כאשר הרוצח נראה לבוש כפפות לבנות.

23. בכל הנוגע לזיהוי של כאפייה את הנאשם כרוצח, מבלי לקבוע מסמרות בעניין, ניתן לומר בזהירות כי מעדותה בבית המשפט לא עולה בבירור כי היא זיהתה את הנאשם כרוצח, כפי שניתן היה להסיק לכאורה מאמרתה ת/17א. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהאמירות הנוספות שלה בכל הנוגע למבנה גופו, אופן הליכתו וכיו"ב.

24. בכל הנוגע למחלוקת בין המומחים בנוגע לזיהוי תבנית ההליכה של הרוצח והשוואתה לתבנית ההליכה של הנאשם, כמו גם ליכולתו לרוץ את המסלול שרץ הרוצח, במהירות המוסכמת על הצדדים - מדובר במחלוקת בין מומחים, כאשר אין זו העת הנכונה לקבוע קביעתו של מי עדיפה, בפרט שהמומחה הנוסף מטעם ההגנה, ד"ר ז'טלני, טרם נחקר חקירה נגדית.

כל שנוכל לומר בשלב זה כי ראייה זו הנוגעת לזיהוי תבנית ההליכה של הרוצח, לא הועצמה כנטען ע"י התביעה במהלך שמיעת הראיות, ואולם גם לא כורסמה באופן ובמידה הנדרשים כדי לקבוע כי לפנינו "מהפך ראייתי" כנדרש בבקשה שלפנינו.

25. באשר לשאר הראיות במסגרת המארג הראייתי, בכל הנוגע למניע, אמירות מפלילות של הנאשם, שרידי ירי וגרסתו של הנאשם בבית המשפט ומהימנותו - לא מצאנו כי בהם חל כרסום המצדיק היענות לבקשה שלפנינו, ומכל מקום לא מדובר בראיות המשמעותיות ביותר בהחלטת המעצר.

26. לאור האמור לעיל, לא שוכנענו כי התקיים בענייננו כרסום מהותי ומשמעותי בראיות המאשימה המצדיק שינוי החלטת בית המשפט בשלב המעצר ושחרור הנאשם.

מעבר לדרוש, נציין כי סיום שמיעת הראיות קבוע ליום 13/10/16, סיום התיק בפסק דין לא צפוי להידחות מעבר למספר חודשים ספורים.

27. לאור המפורט לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ג' תשרי תשע"ז, 05 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.